

Publicerad 2006-05-12 18:38 av Nemonia

tick...tack

Puls

Allting är så
minimalistiskt

som att stå exponerad för världen
i svindlande rampljus
i l l u m i n e r a d
mellan kattlika ögon
sjutton dörrar utan handtag
puls
puls
PULS
(...det är någonting som tickar här)

Och flickan på grinden
hon ber mig att stanna och jag frågar
Är vi vakuumförpackade i början
för att bli utreade i slutet?

Och genom ett leende blir vi
en omedelbar närhet
omvärlden bara en dov efterklang som ringer ut över uppfarten
i l l u m i n e r a d
strålkastarljuset som följer mig vart tåspetsarna än bär

så Följ mig hem
(i ditt tysta kännetecken)
sommARBESLÖJAD - & jag ska bli din
även om jag inte kan bli fler
för allting är så
minimalistiskt
och alla dörrarna låsta

endast kattögonen följer mig
lysande gula mot ett infinitivt mörker
som strålkastare när jag famlar
runt på intets snurrande golv
puls

puls

PULS

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nemonia med Poeter.se id #7377 innehar upphovsrätten